

ление. Видниятъ боляринъ и подиръ болгарски царь Георги Тертерий I билъ отъ кумански произходъ. Той се оженилъ за сестрата на царь Иванъ Асѣнь III, и слѣдъ като послѣдниятъ избѣгалъ въ Цариградъ, Тертерий съ общо съгласие билъ избранъ за царь и станалъ родоначалникъ на нова династия⁴⁰. Елтимиръ крѣнскиятъ деспотъ сжщо билъ куманинъ. Царь Михаилъ, синътъ на видинския деспотъ Шишманъ, билъ отъ наполовина кумански произходъ⁴¹. Добруджийскитѣ деспоти Балакасъ, Добротичъ и Иванко сжщо били кумани. Споменъ за сжществуването нѣкога на куманитѣ въ България като отдѣленъ народъ сж личното име Куманъ и имената на градове и села. Въ Дрѣновска околия има колиби Кумановци и Команитѣ, въ Софийската котловина — село Куманица, а въ Македония градъ — Куманово и села — Куманичево и Команъ⁴².

Турци. Между старото българско население се срѣщали и турци. Византийскитъ императоръ Теофилъ заселилъ турци колонисти отъ Азия въ долния Вардаръ, които по-късно приели християнството, имали отдѣленъ епископъ и били подъ вѣдомството на българската охридска патриаршия⁴³. И други византийски императори прѣзъ XI и XII вѣкове колонизирали селджушки турци въ областъта Ахридосъ, надъ долна Арда и около Стара-Загора, а може би и въ други тракийски области, за да защищаватъ границата или крѣпоститѣ⁴⁴. Къмъ турцитѣ възъ основа на езика, нравитѣ, обичаитѣ и облеклото причисляваме и сегашнитѣ български гагаузи

⁴⁰ Pachym. I, 449.

⁴¹ Cantacuz. I, 36.

⁴² Кжнчовъ В. Македония, 215, 194, 265, 270.

⁴³ Ράλλη Γ. Α. καὶ Πότλη Μ. Σύναγμα, V, 478.

⁴⁴ Иречекъ К. Пжтувания, 164, 463, 696.